

Publicerad 2010-08-19 20:36 av thyra

ur livet...

Bussresan.

På bussen tillbaka igår vilade jag nästan hela tiden, och tittade på landskapen som passerade revy. Ljungen lyste vackert lila i små tussar i vitmossan på bergshällarna. Flera blåbärsplockare var synliga mellan trädstammarna inne i skogarna. De hade brandgula eu-overaller så de syntes verkligen, fast bussen pilade snabbt förbi. Mjölkkörten gav också skogshyggena en underbart vacker färg, då den övertagit marken nästan helt.

Det fanns inte så mycket passagerare ännu, men jag vet att det brukar fyllas på ordentligt då bussen kommer till Jönköping. Ännu så länge fick jag i alla fall ha två säten för mig själv. Jag vilade mest för efter tre dagar hos vänner i huvudstaden är man ganska trött. Jag fikade och läste lite, och då vi kom till Markaryd gick det på en pojke i tio-årsåldern och satte sig bredvid mig.

Han frågade om jag varit i Strömsnäsbruk någon gång. Ja, för två veckor sedan svarade jag. Han blev mycket förvånad för jag tror att han väntat sig ett nekande svar. Två veckor tidigare hade jag varit och hälsat på i området och faktiskt ätit på Pizzerian där. Han bodde där med sin mamma. Föräldrarna var skilda och hans pappa bodde med sin nya tjej i Malmö. Han skulle åka en gång i månaden för att hälsa på pappan och detta var första gången. Mormor hade lämnat honom vid bussen och pappa skulle möta honom.

Är vi inte i Malmö snart? undrade han flera gånger, fast vi bara var en liten bit ifrån Markaryd. Jag talade om för honom vilka städer vi skulle passera innan han var framme i Malmö. Jag skulle gå av i Lund och sista biten skulle inte ta så lång tid sa jag till honom. Han berättade, att han skulle få en mobiltelefon av sin pappa när han kom fram. Det skulle finnas fantastiska finesser och flera spel på den. Hoppas bara att pappan håller ord, så han inte blir besviken, tänkte jag.

Vid Helsingborg började han bli otålig, han ville sträcka ut sig men det var omöjligt nu då bussen var fullpackad med passagerare. Snett framför oss satt en ung man som tittade på pojken flera gånger, då han suckade och stånkade av leda.

Den unge mannen med anor från en främmande kultur, som man säger, plockade upp ur sin kasse en Mc´Donalds - leksak i form av en aktionman. Han gav den åt pojken som blev så glad så glad och tackade flera gånger. Då tog den unge mannen upp ett par saker till och började sätta ihop dem. Figuren hade ett vapen som gick att skjuta ut om man tryckte på en knapp på armen. Pojken blev lika glad denna gången och tackade så otroligt många gånger. Ur kassen drog den unge mannen upp en figur till och jag såg hur han njöt av att se pojkens glädje. Kanske var det något småsyskon till den unge mannen som skulle fått sakerna, men nu tyckte han nog att de gjorde mer nytta hos denna pojken istället.

Resten av resan lekte pojken med figurerna och då bussen stannade i Lund önskade jag pojken en trevlig tid hos sin pappa.

Jag var tvungen att berömma den unge mannen och säga adjö till honom också innan jag gick av. Jag glömmer inte den här händelsen eftersom jag gladde mig så åt att se glädjen hos de båda.

(c) tk.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren thyra med Poeter.se id #7879 innehar upphovsrätten